

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

trædelser Sted, men disse ikke har kunnet tilregnes vedkommende Virksomheds Ledelse som forsætlige eller uagtsomme, og Sagen allerede af denne Grund ikke kan indbringes for Domstolene. Priskontrolraadet kan her bestemme, at det for meget indtjente Beløb enten skal fradrages i Avancen eller indbetales til Statskassen eller eventuelt tilbagebetales den eller dem, der har betalt for meget. Den sidste Bestemmelse har særlig Betydning, naar det drejer sig om Salg af Vareposter af større Værdi til en enkelt eller enkelte Kunder, thi i andre Tilfælde vil det ikke blive saa helt let at praktisere.

Ved den foreslaede ændrede Affattelse af § 8, 6te Stykke, som er undergaaet en vis Ændring i Folketinget, gives der visse Retningslinier for Priskontrolraadet i Tilfælde, hvor det kan anses for fornødent at give Tilladelse til at ansætte højere Priser end hjemlet ved de principielle Hovedbestemmelser i Paragraffens 2det og 3die Stykke. Der gives Adgang for Priskontrolraadet til i Tilfælde, hvor det under Hensyn til en Stigning i Leveomkostningerne eller andre Forhold findes paakrævet, da at tillade Ansættelse af højere Priser end hjemlet ved Bestemmelserne i Paragraffens 2det og 3die Stykke. En saadan Tilladelse skal gives, hvor en Virksomheds Priser ligger væsentligt lavere end de for tilsvarende Varer sædvanlige Priser og Virksomheden ellers ikke kan indtjene et, alle Forhold, herunder ogsaa det ændrede Prisniveau, taget i Betragtning, rimeligt Nettooverskud. Man har fra Erhvervs side lagt megen Vægt paa en saadan Bestemmelse, men naturligvis kan det ikke forventes, at den af Prismyndighederne vil blive realiseret paa en saadan Maade, at Bestemmelsen kan befrygtes at ville virke som Sovepude for Virksomheder, der ikke er tilstrækkelig dygtige til at holde deres Omkostninger nede paa et passende Niveau.

Ændringsforslagene Nr. 6 og 9 i Lovforslagets § 2 tilsigter at give Hjemmel for Priskontrolraadet til at fastsætte regulerende Bestemmelser angaaende Prisaftaler, ogsaa inden for de immaterielle Erhverv, og dette maa anses for at være naturligt, naar henses til, at Prislovens øvrige Bestemmelser ogsaa omfatter disse Erhverv.

Ved Ændringsforslagene Nr. 7 og 8 er det tilsigtet at skaffe Hjemmel for Priskontrolraadet til at iværksætte en Række praktiske Foranstaltninger med Hensyn til Varers Sortering, Emballering, Mærkning m. v., ogsaa uden for det Omraade, hvor

Maksimalpriser og Maksimalavancer er gældende. Det har nemlig vist sig, at der ogsaa ved Kontrollen med Overholdelsen af de almindelige Prisberegningsregler i Lovens § 8 er Anvendelse for de paagældende Foranstaltninger.

Endelig er der under Behandlingen i Folketinget foretaget den Ændring i Lovens § 19, 1ste Stykke, at man forlader den hidtidige Minimumsbøde som Straf for Prisovertrædelser, en Bøde, som har været fastsat til mindst 10 Gange den indvundne Overpris. Det vil i visse Tilfælde være lige haardt nok at anvende en saa stor Bøde, og man har derfor overladt Fastsættelsen af Bøden til Domstolenes frie Skøn.

Jeg har med disse Ord forklaret, hvorledes Ændringerne i den gældende Lov er blevet gennemført i Folketinget, hvor Lovforslaget er vedtaget enstemmigt. Jeg vil haabe, at det høje Landsting nu vil give dette Lovforslag den samme velvillige Behandling, eftersom man fra alle Parters Side maa mene, at en saadan Lovgivning er nødvendig. Med disse Ord vil jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Marinus Larsen: Da Loven om Priser sidst var til Behandling her i det høje Ting — det var i November 1946 —, blev der af den højtærede Handelsminister stillet i Udsigt, at naar Loven paa ny skulde revideres, skulde der blive levnet Landstinget Tid til en saglig Behandling af Lovforslaget; det skulde komme frem saa tidligt, at man fik Tid, ogsaa i dette høje Ting, til at behandle det ret betydningsfulde Lovforslag, der her er Tale om. Hvorvidt det er den højtærede Handelsminister, der har Ansvaret for, at Lovforslaget først fremkommer 2 Dage før Loven udløber, ved jeg ikke, men i alt Fald er det Handelsministerens Parti, der har haft Ledelsen af Udvalgsarbejdet, og saa maa Ansvaret jo fordeles mellem de skyldige for de Vilkaar, som man her byder Landstinget at arbejde under. Det er beklageligt, og jeg forstaar det knap rigtig. Eftersom det jo er Venstre, der holder saa stærkt paa Landstingets Bevarelse, bør Partiet ogsaa sørge for, at Tinget faar andre Arbejdsvilkaar, end Tilfældet er ved dette Lovforslags Behandling.

Det foreliggende Lovforslag er for de fleste Paragraffers Vedkommende en Forlængelse af den nugældende Lov. Der er dog indført enkelte Ændringer, som har Tendens til Lempelse af Priskontrollen, Lempelser, som vi fra vort Partis Side ikke kan tiltræde. Den herskende Vareknaphed, hvor Tilbud og Efterspørgsel ikke staar i noget rimeligt For-